## -BEŞİRA'NIN KARISI-

Ah, seni acıklı şey!
En aşağısı
Memelilerin!
Seni kaburga kemiğinden yaratılmış, yıpranmış tıpkı bir ayakkabı!
Ağabeyin bahçede kelebek gibi uçarken,
Çiçek gibi ellerin
Boyundan uzun
Bir süpürge sapı taşırdı senin.
Annenin eteğinden tutarken
Evin ne çok angaryasını öğrendin sen:
İnek gübresinden tezek,
Ateşlik odun kesmek.
Fakat annen
Dün geceden kalan köriyi
Ve yağ batmanını
Ağabeyinin ekmeğine saklardı.
Yiyerek artıkları
Ve giyerek başkalarının eskimişlerini
Buluğa erdiğin zaman,
Senden daha çok nefret etti baban.
Bütün hareketlerini
Biraz daha yakından takip etti,
Sanki daha ilk fırsatta
Kocaya kaçacakmışsın gibi.
Onaltıyı döndüğün gün,
Bir adam açtı kendi kalbini
Başka birinin bedenine.
Ahır da sahibi de değişti,
Ama senin işin değişmedi,
Aslında arttı.
Şimdi, vazifelerin arasında
Eğlendirmek de vardı ekmek kazananı geceleri
Ve tabii gebe kalmak her sene;
Eve bakmak boyuna
Ta doğum sancısı gelene kadar.
Erkeğin işi yatana kadar,
Sana kalmış gerisi hep.

© bachibouzouck.com

Ne iş ama!
Maaş yok, tatil yok,
Emeklilik ayinleri hak getire.
Vahşi hayvanların bile dinlenmesine izin var
Yakıcı bir öğleden sonra
Ağacın gölgesinde.
Yok senin için böyle bir süre.
Hayatının keçiyolunda bulunmaz ağaç mağaç.
Yazık! Cezasına benziyor hayatın
Günahların
İşlenmiş eski hayatlarda.
Bedenini satarsan,
Orospu olursun.
Ruhunu pazarladın,
Sana dediler ev kadını.
Daha ne kadar yığılacak
Bu hakaretler üstüne
Zamanın ellerinde?
Ekmeğin hakkı için söyle,
Bir maşrapa su aşkına,
Ne kadar devam edeceksin
Kendini feda etmeye?

*Pervin Şakir*

*(İngilizce aslından tercüme eden: Hakan Arslanbenzer)*

© bachibouzouck.com